

Cine-i de vina?

Descriere imagine:
Pasune

Încă pînă la dezvoltarea anului 2007, România a fost, din punct de vedere al nivelului de dezvoltare a agriculturii și al condițiilor de viață ale populației rurale, una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană. În ciuda faptului că România este o țară cu o tradiție agricolă bogată și cu o populație rurală care reprezintă încă o parte importantă din totalul populației, agricultura românească este încă în stadiul de dezvoltare rudimentară, iar condițiile de viață ale populației rurale sunt încă foarte precare. În prezent, agricultura românească este încă în stadiul de dezvoltare rudimentară, iar condițiile de viață ale populației rurale sunt încă foarte precare. În prezent, agricultura românească este încă în stadiul de dezvoltare rudimentară, iar condițiile de viață ale populației rurale sunt încă foarte precare.

UE ne-a întins o mână de ajutor

UE a donat României o multime de bani pe care sa-i distribuie, cu inteligenta, oamenilor care doresc sa înceapă o afacere în agricultura sau care vor sa o modernizeze pe cea pe care o posedă în prezent. În scopul de a canaliza utilizarea acestor bani numai spre activitati utile si specifice agriculturii si spatiului rural, Uniunea Europeana a impus României sa îndeplinească următoarele doua conditii:

- 1) Sa nu atribuie banii pe care i-a donat decât întreprinzătorilor din mediul rural care printr-un proiect precizaza ce vor sa faca cu ei, si mai ales, ca ceea ce ei vor sa realizeze va produce bani destui pentru a întreține afacerea pe o lunga perioada de timp si la un anumit nivel de rentabilitate.
- 2) Cheltuielile care din proiect reies ca sunt necesare pentru înființarea sau modernizarea activitatilor sa fie suportate, jumatate de catre comunitatea europeana, fara ca întreprinzătorul sa-i mai restituie, iar cealalta jumatate sa fie suportata de catre întreprinzătorul însusi. În felul acesta UE se asigura ca omul care a c

erut banii doreste sa realizeze ceea ce si-a propus prin proiect si ca afacerea respectiva devine serioasa si pe termen lung.

Ambele conditii au fost acceptate, cu entuziasm, de catre guvernele care s-au succedat în România de la înființarea actiunii si până în prezent. Pe aceasta baza s-a constituit si o institutie speciala care sa gestioneze fondurile alocate - SAPARD, în administrarea Ministerului Agriculturii. Fondurile de la UE au venit la timp, iar agentia SAPARD, cu centrul la Bucuresti, si-a constituit o retea de filiale în toate regiunile tarii si a pornit la treaba.

Avem bani dar nu stim cum sa-i cheltuim

Acum, dupa mai bine de cinci ani, autoritatile constata, cu amaraciune, ca fondurile alocate nu se folosesc în ritmul asteptat. Cauza este lipsa de proiecte. O astfel de situatie este o chestiune grava pentru România, mai ales ca puterea de absorbtie si de folosire a fondurilor europene constituie un criteriu de apreciere a eficientei guvernarii si o conditie pentru acceptarea României în UE.

De ce oare s-a ajuns la aceasta situatie? În mod sigur majoritatea oamenilor nu au înțeles rosturile adesea enigmatice ale acestor fonduri si avantajele lor pentru întreprinzatorul român.

În primul rând, lipsa de comunicare între guvernanti si populatie, datorita tratarii cu aroganta si superficialitate a problemei de catre oficialitatile chemate sa înfaptuiasca distributia fondurilor, pe de o parte, si a limbajului cu totul nepotrivit, folosit de catre agentie în regulamentele de accesare a fondurilor SAPARD.

Notiuni supratehnice asa cum sunt "calcul de fezabilitate", "plan de afaceri", "impact de mediu", "fonduri nerambursabile" si multe altele, multimea de acte solicitate, sunt de natura nu numai sa-l umileasca pe întreprinzatorul modest de la tara (pentru ca el nu le înțelege), ci chiar sa-l sperie si sa-l descurajeze sa se mai apropie de agentie, cu scopul transformarii gospodariei sale într-o ferma prospera.

Sa nu uitam de problema celor 50 de procente din suma necesara pentru realizarea proiectului, pe care întreprinzatorul este obligat sa o achite personal si mai ales imposibilitatea în care este pus acesta de-a nu-si putea împrumuta de la o banca.

"Fermierul" e ultima solutie

Guvernul actual si-a dat seama de efectul negativ pe care-l are lipsa posibilitatii cetateanului român de a împrumuta bani de la banca, asupra întreprinzatorilor si a venit în ajutorul sau cu un proiect generos, pe care l-a numit "Fermierul". Prin acest proiect, statul român acorda solicitantului de fonduri SAPARD o garantie la banca, pentru ca el sa poata împrumuta suma de bani necesara acoperirii a jumătate din cheltuieli, suma pe care sa o restituie treptat în decurs de 10 ani dar numai dupa ce au trecut 1-5 ani din momentul în care a preluat banii.

Din sondajele facute de revista noastra reiese ca aproape jumătate dintre cititorii nostri nu au încredere c

a acest program vine în ajutorul celor modesti dar care doresc cu adevarat sa acceseze bani pentru realizarea de proiecte, ci ca el vine doar în ajutorul celor care au ?pile? la politicieni sau la directiile agricole. Reiese de aici ca oamenii nu au înteles aproape nimic cu privire la scopul proiectelor europene si a avantajele acestora.

De aici se deprinde o concluzie extrem de importanta pentru guvernanti. Ei trebuie sa ia masuri urgente pentru înlaturarea ?frânelor? precizate mai sus si sa gaseasca fonduri pentru a-i determina pe toti specialistii agricoli din reseaua directiilor agricole, din reseaua consultantei agricole, cadre didactice si cercetatori din agricultura sa se ocupe cu prioritate de lamurirea cetatenilor despre ce este si cum se întocmeste un proiect, cum sa înțeleaga notiunile tehnice care se cer ca piese la dosar, cum sa le întocmeasca, de unde sa le obtina si mai ales sa-i dovedeasca cetateanului, prin calcule, ca activitatile agricole pot deveni rentabile, pe o lunga perioada de timp, daca ele se fac cu stiinta si tehnologie avansata!

La sfârșitul acestui comentariu va las pe dumneavoastra sa dati raspunsul corect la întrebarea: ?Cine-i de vina ca fondurile comunitatii europene nu se consuma, la timp, în România??

Articol publicat în revista Ferma nr. 1(39)/2006

Ioan VINTILA